

РЕШЕНИЕ

№ 3262

гр. София, 19.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 15.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **1579** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.40, ал.1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/.

Образувано е по жалба на М. В. С., подадена чрез адв.С. П., срещу Решение № 812104-36/05.02.2021г. на директора на Дирекция „Правно-нормативна дейност“ в Министерството на вътрешните работи, упълномощено лице по ЗДОИ, съгласно Заповед № 8121з-766/27.07.2020г. на министъра на вътрешните работи.

Жалбоподателят оспорва решението като незаконосъобразно и неправилно. В него не се съдържа правно и фактическо основание за отказ по нито една от точките в заявлението за достъп до обществена информация. От друга страна в мотивите на решението се съдържа информация за непосочена с номер и дата заповед на главния секретар на МВР, с която е разпоредено провеждане на строеви прегледи, при които са се проверили не идентификационни номера, а отличителните знаци, използвани от служителите. Това според оспорващия е очевидно неизпълнение на решението на съда от 28.02.2021г. Предоставената информация по т.4 от заявлението намира за неконкретна, което правело отказа в тази му част незаконосъобразен. Оспорва препращането на заявлението в частта по т.2 на СДВР, тъй като тя вероятно щяла да откаже да изпълни съдебното решение, тъй като не е била страна по делото. Според оспорващия МВР е следвало да изиска от подчинената си структура исканата информация и да я предостави на жалбоподателя. Мотивира, че полицаите, посочени в заявлението имат качеството полицейски орган и като такива, както съдебните,

прокурорските и други органи на административна власт, не се ползват със защита на личните си данни – име. Освен това по силата на чл.61 и чл.151 ЗМВР полицейските органи били длъжни да разкриват личните си данни – име и длъжност. Тази информация можела да остане анонимна само ако участвали в антитерористични операции. Направено е искане за отмяна на решението в неговата цялост и присъждане на направените по производството разноски. В съдебно заседание оспорването се поддържа чрез адв.П..

Ответникът по оспорването, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание. В писмено становище, представено с административната преписка, изразява становище за недопустимост на жалбата, при условията на евентуалност – за нейната неоснователност, като излага подробни съображения за това.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Съдът, като се запозна с изложеното в жалбата, становището на ответника и доказателствата по делото, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, подадена е от лице, което е негов адресат и в преклузивния 14-дневен срок за обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Като извърши длъжната на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Жалбоподателят е сезирал министъра на вътрешните работи със заявление за достъп до обществена информация, заведено с вх.№ 812104-219/24.09.2020г., с което той е поискал предоставянето по реда на ЗДОИ на следната информация:

1. Имената на полицаите, извършили побоя над младежи зад колоните на Министерски съвет и какви санкции са им наложени;
2. Заповедите и разстановките, по които са проведени полицейските операции по охрана на протестите от 02.09.2020г. /План-разстановка на силите и средствата на МВР с рег.№ 513р-72957/01.09.2020г./ и от 22.09.2020г. – аналогичните документи;
3. Калкулация по пера на разходите на МВР, свързани с протестите в периода 09.07.2020г. – 24.09.2020г. – за извънреден труд, транспорт, ношувки, командировъчни и др.;
4. Причината, поради която участващите в охраната на протестите масово са без или със скрити идентификационни номера;
5. Имената на полицаите, които са участвали в охраната на масови мероприятия в периода 09.07.2020г. – 24.09.2020г. без да носят идентификационния номер, задължителен съгласно чл.151 ЗМВР и вида и размера на дисциплинарното наказание, което им е наложено.

Като предпочитана форма на достъп е посочен електронен адрес.

На 06.10.2020г. до жалбоподателя е изпратено писмо рег.№ 812100-14733, с което същият е уведомен, че предвид обема и характера на търсената със заявлението му информация срокът за произнасяне по него се удължава на основание чл.30, ал.1 ЗДОИ с 10 дни – до 18.10.2020г., включително.

Предвид липсата на произнасяне по подаденото от него заявление въпреки удължаването на срока за това, жалбоподателят е сезирал Административен съд София-град с жалба срещу мълчалив отказ на министъра на вътрешните работи да му предостави достъп до обществена информация по заявление вх.№ 812104-219/24.09.2020г. По жалбата е образувано адм.д. № 11040/2020г. по описа на съда, производството, по което е приключило с постановяването на Решение № 461/28.01.2021г., с което мълчаливият отказ е отменен като незаконосъобразен и делото като преписка е изпратено на административния орган за произнасяне с изричен акт в срок от 14 дни от влизане в сила на съдебното решение при съобразяване на изложеното в мотивите на решението относно приложението на чл.2, ал.5 ЗДОИ.

Последвало е постановяването на оспореното в настоящото производство решение на директора на Дирекция „Правно-нормативна дейност“ в Министерството на вътрешните работи. Задължени субекти според разпоредбата на чл.3, ал.1 ЗДОИ са държавните органи, техните териториални звена и органите на местното самоуправление в Република България, относно създаваната или съхраняваната от тях обществена информация. Съгласно чл.19, ал.2, т.4 от Закона за администрацията, министърът на вътрешните работи е централен орган изпълнителната власт и съответно е задължен субект по см. на чл.3, ал.1 ЗДОИ. В това си качество той се е възползвал от възможността, предвидена в чл.28, ал.2 ЗДОИ и е предоставил правомощията за разглеждане на заявления за предоставяне на достъп до обществена информация и произнасяне по тях на директора на Дирекция „Правно-нормативна дейност“ в министерството със Заповед № 81213-766/27.07.2020г. /л.60/ по делото. Предвид това съдът приема, че оспореното решение е издадено от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

Както се посочи по-горе, заявлението за достъп до обществена информация е било предмет на разглеждане по адм.д. № 11040/2020г. Видно от мотивите на съда е прието, че с оглед дефиницията на понятието „обществена информация“, дадена в чл.2, ал.1 от закона търсената от заявителя информация има характера на служебна обществена информация по см. на чл.11 вр. чл.2, ал.1 ЗДОИ. Посочено е също така, че чл.2, ал.5 ЗДОИ изключва приложимостта на разпоредбите на този закон спрямо информация, представляваща лични данни – в случая имената на полицаите, участвали в охраната на масови мероприятия в периода 09.07.2020г. до 24.09.2020г.

С оспореното решение /т.4 от него/ на основание чл.2, ал.5 ЗДОИ жалбоподателят е уведомен, че информацията по т.1 и т.5 от заявлението не може да бъде предоставена по реда на ЗДОИ. Жалбоподателят обаче не е поискал единствено имената на полицаите. Те действително представляват лични данни по см. на дефиницията, дадена в § 1, т.2 от Допълнителните разпоредби на закона - понятието по смисъла на чл.4, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ, L 119/1 от 4 май 2016 г.). Личните данни са изключени от приложното поле на закона като при съобразяване на това законово ограничение отказът на административният орган в посочената част е обоснован. Според съдебната практика не е необходимо изрично излагане на мотиви при наличието на законово регламентираното изключение - Решение № 5106 от 29.04.2020 г. по адм. д. № 13513/2018 г., Решение № 102 от

07.01.2020 г. по адм. д. № 13694/2018 г., Решение № 153 от 07.01.2020 г. по адм. д. № 13778/2018 г. и др., всички на V отд. на ВАС. Това е така, защото освен, че представлява лични данни, търсената информация /имена на полицаи/ не отговаря на изискването по чл.2, ал.1 ЗДОИ – тя няма да спомогне заявителят да си състави лично мнение за дейността на задължения субект.

Но освен имената на полицаите, участвали в охраната на масови мероприятия в периода 09.07.2020г. до 24.09.2020г. жалбоподателят е поискал и информация относно вида и размера на дисциплинарното наказание, наложено на полицаите, които са били без идентификационен номер, в нарушение на разпоредбата на чл.151, ал.5 ЗМВР. Съгласно тази разпоредба, преди изменението ѝ, обн. ДВ, бр.60 от 2020г., в сила от 01.10.2020г., при охрана на масови мероприятия и при изпълнение на дейностите по чл.89, ал.1 полицейските органи носят индивидуални идентификационни номера по ред, определен с инструкцията по ал.3. В обстоятелствената част на оспореното решение не се съдържат мотиви относно приложимостта на разпоредбите на ЗДОИ по отношение на посочената информация, прието е, че в заявлението досежно т.1 и т.5 от него, не се съдържа описание на свързани с обществения живот в страната факти и сведения, отнасящи се до дейността на МВР. Предвид това в посочената част от т.5 е налице отказ за предоставяне на достъп до обществена информация, поискана със заявление вх.№ 812104-219/24.09.2020г. Този отказ съдът намира за незаконосъобразен, тъй като информацията е служебна обществена такава и ще даде възможност на заявителя да си състави собствено мнение за дейността на задължения субект – министъра на вътрешните работи, относно начина на упражняване на правомощията му, в частност приложени ли са дисциплинарни мерки спрямо служителите, неизпълнили задължението си по чл.151, ал.5 ЗМВР.

С т.2 от оспореното решение жалбоподателят е уведомен, че на основание чл.32, ал.1 ЗДОИ заявлението му в частта по т.2 е препратено на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, доколкото търсената информация в посочената част се създава и съхранява от тази структура на МВР. Посочената разпоредба /чл.32, ал.1 ЗДОИ/ предвижда, че когато органът не разполага с исканата информация, но има данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок от получаване на заявлението той препраща съответно заявлението, като уведомява за това заявителя. В уведомлението задължително се посочват наименованието и адресът на съответния орган или юридическо лице. Доколкото в случая се касае за информация относно заповедите и разстановките, по които са проведени полицейските операции по охрана на протестите от 02.09.2020г. /План-разстановка на силите и средствата на МВР с рег.№ 513р-72957/01.09.2020г./ и от 22.09.2020г. – аналогичните документи, то съдът приема, че е налице основанието по чл.32, ал.1 ЗДОИ за препращане на заявлението в посочената част на СДВР, отговаряща за охраната на мероприятия на територията на Столична община. Неподкрепено от правната уредба е възражението на оспорващия, че задълженият субект е следвало да изиска посочената информация от СДВР, за да я предостави на заявителя. Законът изрично разписва правата и задълженията на задължените по закон лица като директорът на СДВР, която е юридическо лице, е задължен субект по см. на чл.3, ал.1 от закона и следва да отговори по заявлението на собствено основание. Това задължение произтича пряко от разпоредбата на закона, а не от обстоятелството била или не страна СДВР по адм.д. № 11040/2020г.

По т.3 от заявлението на жалбоподателя е отговорено, че търсената информация не е налична в МВР доколкото не се събира, обработва и съхранява във вида, посочен от

него. Със заявлението – т.3 от него, жалбоподателят е поискал предоставянето на калкулация по пера на разходите на МВР, свързани с протестите в периода 09.07.2020г. – 24.09.2020г. – за извънреден труд, транспорт, нощувки, командировъчни и др. Съгласно чл.33 ЗДОИ, когато органът не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок той уведомява за това заявителя. В случая обаче посочената разпоредба не намира приложение, тъй като ответникът, видно от мотивите на акта, разполага с търсената информация, но не във вида, в който е поискана от заявителя. Поради това разпоредбата на чл.33 ЗДОИ е неприложима. Тъй като МВР е първостепенен разпоредител с бюджетни средства в чиято система се намира и СДВР то последната дължи счетоводна отчетност, т.е. задълженият субект разполага с информацията за това в какъв размер са направените допълнителни разходи във връзка с обезпечаване на задълженията за изплащане на допълнителни възнаграждения за извънреден труд, командировъчни и прочие. Действително ЗДОИ не вменява задължение за създаване на нова информация под формата на обобщени справки, калкулации и др., в каквато насока са изложени съображения в мотивите на оспорения акт. Това обаче не е основание да се откаже предоставяне на търсената информация на основание на чл.33 ЗДОИ след като тя се съхранява в МВР – в този см. Решение № 5642 от 15.05.2020 г. по адм. д. № 14716/2018 г., V отд. на ВАС. Касае се за разходване на бюджетни средства, в който случай е налице и надделяващ обществен интерес.

По т.4 от заявлението на жалбоподателя е предоставен достъп до исканата от него информация /т.1 от решението/ като е посочено, че търсената информация се съдържа в обстоятелствената част на решението. По т.4 от заявлението жалбоподателят е поискал да му бъде посочена причината, поради която участващите в охраната на протестите масово са без или със скрити идентификационни номера. Видно от мотивите на оспорения акт със заповед на главния секретар на МВР /без същата да е индивидуализирана с номер и дата/, е разпоредено провеждането на строеви прегледи, при които да се извърши проверка на униформеното облекло, пагоните, емблемите, надписите и отличителните знаци, използвани от служителите. До този момент не били установени нарушения при носенето на униформеното облекло и отличителните знаци. Жалбоподателят обаче не е искал информацията относно това дали периодично се извършват прегледи на униформеното облекло на полицаите, а защо на протестите, в чиято охрана те са участвали, е имало полицаи без идентификационни номера, в какъвто смисъл е разпоредбата на чл.151, ал.5 ЗМВР. В този смисъл макар привидно актът в частта по т.1 да е благоприятен за оспорвания, по същество той обективира отказ от предоставяне на търсената от него информация, без посочване на фактически и правни основания за това. При положение, че става въпрос за изпълнение на законово задължение от страна на полицейските служители информацията има характера на обществена такава по дефиницията на чл.2, ал.1 ЗДОИ и следва да бъде предоставена заявителя.

По изложените съображения съдът намира, че оспореното решение следва да бъде отменено в частта по т.1 и т.3 – изцяло, и в частта по т.4 - относно поисканата със заявлението в частта му по т.5 информация, а именно вида и размера на наложените дисциплинарни наказания на полицаите, участвали в охраната на масови мероприятия в периода 09.07.2020г. – 24.09.2020г. без да носят идентификационни номера, и делото като преписка да бъде изпратено на ответника с указание да бъде предоставена исканата от заявителя обществена информация в частта по т.3 и т.4 от заявлението и

по т.5 от него – в частта, с която заявителят е поискал да му бъде предоставена информация относно вида и размера на наложените дисциплинарни наказания на полицаите, участвали в охраната на масови мероприятия в периода 09.07.2020г. – 24.09.2020г. без да носят идентификационни номера.

В останалата част жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Предвид изхода на спора и съобразно уважената част от жалбата на жалбоподателя се следват разноски в размер на 255 лева.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на М. В. С. Решение № 812104-36/05.02.2021г. на директора на Дирекция „Правно-нормативна дейност“ в Министерството на вътрешните работи в частта по т.1, т.3 и т.4 - в частта, с която е отказано предоставяне на достъп до информация по т.5 от заявлението относно вида и размера на наложените дисциплинарни наказания на полицаите, участвали в охраната на масови мероприятия в периода 09.07.2020г. – 24.09.2020г. без да носят идентификационни номера.

ИЗПРАЩА делото като преписка на директора на Дирекция „Правно-нормативна дейност“ в Министерството на вътрешните работи с указание да предостави на М. В. С. исканата със заявление с вх.№ 812104-219/24.09.2020г. информация в частта по т.3, т.4 и т.5 - относно вида и размера на наложените дисциплинарни наказания на полицаите, участвали в охраната на масови мероприятия в периода 09.07.2020г. – 24.09.2020г. без да носят идентификационни номера, от него, в 14-дневен срок от съобщаване на решението.

ОТХВЪРЛЯ жалбата в останалата ѝ част.

ОСЪЖДА Министерството на вътрешните работи да заплати на М. В. С. сумата в размер на 255 /двеста петдесет и пет/ лева, представляваща разноски по производството.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване, съгласно чл.40, ал.3 ЗДОИ.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: